

Ve své práci se hodlám zabývat činohrou Pražského německého divadla od sezóny 1932/33 až do jeho uzavření v roce 1938.

Chci tak navázat na diplomovou práci Andrey Cincibusové-Hoffmanové "Pražské německé činoherní divadlo od vzniku československé republiky do konce 20. let" r která se podrobně věnuje zejména čte ředitele Leopolda Kramera (1918 - 1927) .

Chci se věnovat celkové dramaturgické koncepci tohoto divadla a sledovat několik linií r které jsou v jeho repertoáru jasně patrné. Jedná se o inscenace her českých autorů r inscenace her Williama Shakespeara a Friedricha Schillera. Vzhledem k tomu r že s ohledem na politickou situaci doma i v sousedním Německu nebylo

jsou

možné přímo se vyslovovat

k aktuálnímu dění r zejména shakespeareovské a schillerovské inscenace těmi r které se k němu více či méně skrytě vyj adřovat mohou. Ale i uvádění her českých autorů r hlavně Karla Čapka a Františka Langerera zcela jistě bylo ve své době určitou demonstrací oficiálního přesvědčení tohoto divadelního podniku.

To ovšem není možné bez základních informací o potenciálním německém publiku v Praze r které bude obsahovat první kapitola mé práce.

S dramaturgií tohoto divadla jistě velmi úzce souvisí jeho neustále se zhoršující a tíživá finanční situace r která ovšem nikdy nedokázala zabránit uvádění kvalitního repertoáru a angažování významných a dobrých herců. K tomu však přispívala i zahraniční politická situace r díky níž byla Praha útočištěm německých emigrantů.